

Patriarhia continuă să folosească referirea la discriminarea de gen în traducerea unui document din Creta

A trecut aproape o lună de când Patriarhiei Române i-a arătat Dumnezeu că a părăsit-o, ca urmare a semnării documentelor eretice din Creta, prin faptul că la referendumul inițiat pentru familia creștină nu s-au prezentat suficienți votanți pentru ca acesta să treacă.

Imediat după această înfrângere, lobby-ul LGBT a crezut că a venit momentul să îngenuncheze spiritul creștin al acestei țări, dar, așa cum arătam într-un articol anterior, lucrurile nu au fost așa de ușor de realizat precum le prevesteau membrii comunității gay și deznădăjduiții dintre creștini, care începuseră tot felul de ieremiade despre cum nu vom mai putea trăi în această țară din pricina LGBT. Așa cum era de așteptat, comisia juridică a Senatului a respins deja un proiect de parteneriat civil al LGBT, **arătând că în acest moment justiția română nu este dispusă să calce peste etosul național al acestui popor de dragul unor trenduri filosofice occidentale**, în condițiile în care, la nivelul legislației europene, căsătoriile sunt reglementate de statele naționale, în funcție de propriile tradiții și doctrine juridice.

Tot în această perioadă, în învălmășeala produsă de referendumul invalidat, a ieșit la suprafață și o convenție internațională de la Istanbul, semnată și de România acum câțiva ani, în care se vorbește despre implementarea teoriilor de gen în sistemul educațional românesc. În stilul românesc de a face lucrurile, ratificarea a trecut neobservată atunci când s-a întâmplat, după cum necontestată a trecut și definirea juridică a genului din Legea 178/2018, promulgată astă vară.

Imediat după referendum, o asociație creștină a inițiat un proiect de contestare a constituționalității ratificării aceluiași tratat pe lângă Avocatul Poporului. Tardiv și aflat la mâna Avocatului Poporului, pe care nu îl poate obliga nimeni să se sesizeze din oficiu, așa cum prevede art. 146 din Constituție, demersul este necesar și îi dorim ca, cu ajutorul lui Dumnezeu, să fie un succes, pentru a ne

ușura tuturor lupta de apărare a sănătății mintale a copiilor noștri.

Imediat după referendumul eșuat, au reintrat în acțiune asociațiile creștine neafiliate Patriarhiei Române, cele care au dus mereu greul luptei contra sistemului. Este și cazul asociației care a inițiat demersul pe lângă Avocatul Poporului de a contesta constituționalitatea ratificării Convenției de la Istanbul.

În tot acest peisaj derutant, un lucru stârnește uimire și profundă nedumerire. În urmă cu doi ani, Patriarhia Română a tradus documentele sinodului din Creta și le-a publicat pe siteul propriu[1]. În documentul despre *Misiunea Bisericii Ortodoxe în lumea contemporană*, traducătorii Patriarhiei folosesc la un moment dat expresia „discriminare de gen”, în condițiile în care, în altă parte a documentului, folosesc expresia “discriminare de sex”.

Această ciudată opțiune, care nu se găsește nicăieri în limbile oficiale ale minciunosinodului din Creta, ne-a făcut la momentul respectiv să considerăm că Patriarhia favorizează ideologia de gen, mai ales că ea persistă de doi ani de zile.

Răspunzând la acuzele noastre, în broșura de popularizare a minciunosinodului din Creta, Patriarhia se apără[2] spunând că nici ea, nici minciunosinodul cretan nu favorizează ideologia de gen. Tema este abordată în răspunsul la întrebarea 18, pagina 20 a broșurii, în care Patriarhia arată că era la curent cu nedumerirea noastră față de traducerea expresiei “discriminare de gen”.

În cartea *Promovarea ecumenismului la nivel panortodox de către pseudosinodul din Creta* am atras atenția că noi nu am afirmat niciodată că minciunosinodul din Creta ar fi promovat teoriile de gen, ci doar că **Patriarhia a introdus termenul “gen” în traducerea textului în română, din motive încă necunoscute.**

După doi ani de zile și după un scandal național pe tema aceasta, o căutare pe siteul Basilica.ro poate să îi arate oricui că Patriarhia Română a tradus în textul *Misiunea Bisericii Ortodoxe în lumea contemporană* odată cu “discriminare de sex”, iar a doua oară cu “discriminare de gen” și că această traducere este încă necorectată.

Astfel, în al treilea paragraf al textului, avem expresia:

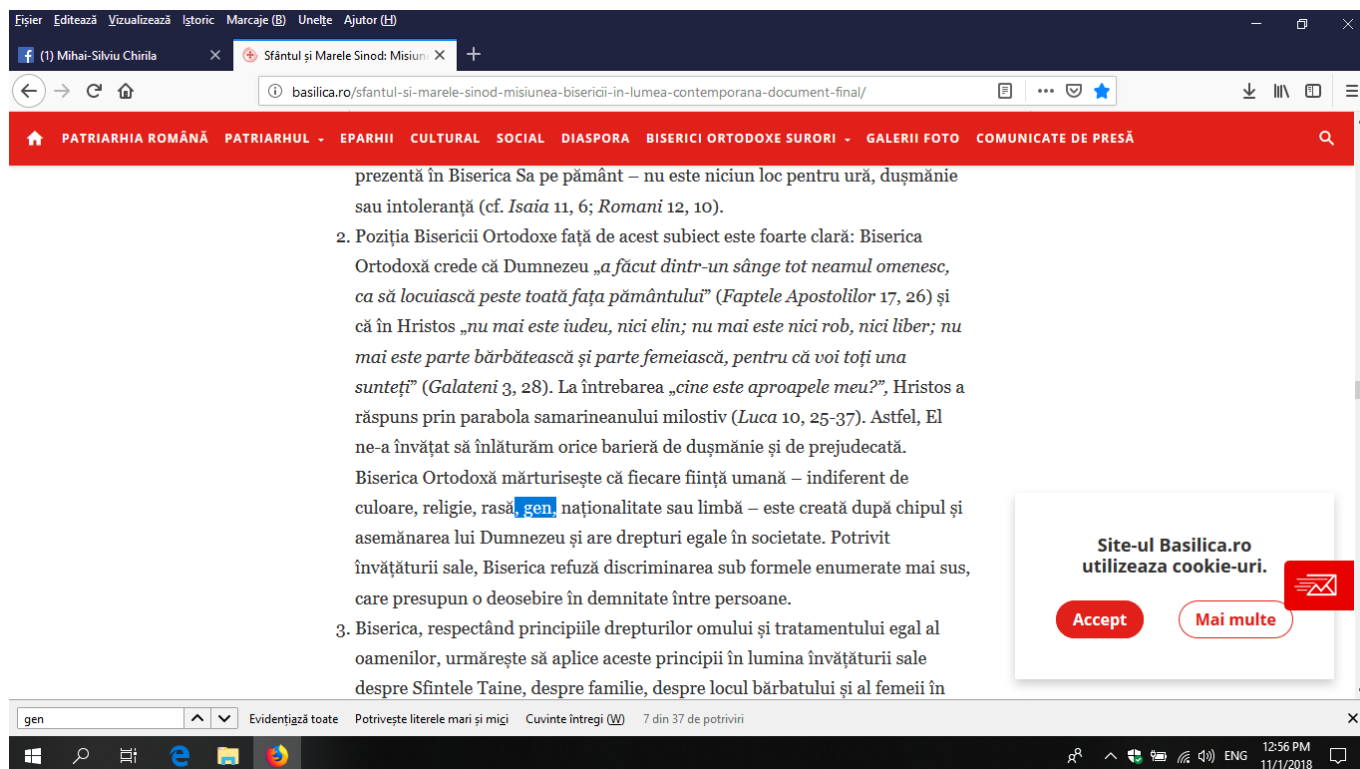
*Această așteptare este deja trăită și pregustată în Biserică, în special de fiecare dată când este oficiată Dumnezeiasca Euharistie adunând „laolaltă” (1 Corinteni 11, 20) fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați (Ioan 11, 52), **fără deosebire de rasă, sex, vârstă, origine socială sau orice altă condiție, într-un trup în care „nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască” (Galateni 3, 28; Coloseni 3, 11), într-o lume a reconcilierii, păcii și dragostei”[3]***

The screenshot shows a web browser window displaying the website basilica.ro. The page features a red header with navigation links: PATRIARHIA ROMÂNĂ, PATRIARHUL, EPARHII, CULTURAL, SOCIAL, DIASPORA, BISERICI ORTODOXE SURORI, GALERII FOTO, and COMUNICATE DE PRESĂ. The main content area has a white background with a red sidebar on the right. The article text is in Romanian and discusses the church's mission of unity and the removal of racial and ethnic discrimination. A search bar is visible at the top right, and a cookie consent banner is at the bottom right. The browser's address bar shows the URL: basilica.ro/sfantul-si-marele-sinod-misiunea-bisericii-in-lumea-contemporana-document-final/.

iar în punctul E, alin. 2) avem:

Poziția Bisericii Ortodoxe față de acest subiect este foarte clară: Biserica Ortodoxă crede că Dumnezeu a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului” (Faptele Apostolilor 17, 26) și că în Hristos „nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți” (Galateni 3, 28). La întrebarea „cine este aproapele meu?”, Hristos a răspuns prin parabola samarineanului milostiv (Luca 10, 25-37). Astfel, El ne-a învățat să înlăturăm orice barieră de dușmănie și de prejudecată. Biserica Ortodoxă

*mărturisește că fiecare ființă umană – indiferent de culoare, religie, rasă, **gen**, naționalitate sau limbă – este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și are drepturi egale în societate”.*

prezentă în Biserica Sa pe pământ – nu este niciun loc pentru ură, dușmănie sau intoleranță (cf. *Isaia 11, 6; Romani 12, 10*).

2. Poziția Bisericii Ortodoxe față de acest subiect este foarte clară: Biserica Ortodoxă crede că Dumnezeu „a făcut dintr-un sânge tot neamul omenesc, ca să locuiască peste toată fața pământului” (*Faptele Apostolilor 17, 26*) și că în Hristos „nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți” (*Galateni 3, 28*). La întrebarea „cine este aproapele meu?”, Hristos a răspuns prin parabola samarineanului milostiv (*Luca 10, 25-37*). Astfel, El ne-a învățat să înlăturăm orice barieră de dușmănie și de prejudecată. Biserica Ortodoxă mărturisește că fiecare ființă umană – indiferent de culoare, religie, rasă, **gen**, naționalitate sau limbă – este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și are drepturi egale în societate. Potrivit învățăturii sale, Biserica refuză discriminarea sub formele enumerate mai sus, care presupun o deosebire în demnitate între persoane.

3. Biserica, respectând principiile drepturilor omului și tratamentului egal al oamenilor, urmărește să aplice aceste principii în lumina învățăturii sale despre Sfintele Taine, despre familie, despre locul bărbatului și al femeii în

Site-ul Basilica.ro utilizează cookie-uri.

Accept Mai multe

gen Evidențiază toate Potriveste literele mari și mici Cuvinte întregi 7 din 37 de potriviri

Vedem că în prima ocurență se vorbește despre o realitate bisericească, egalitatea în fața lui Dumnezeu în Biserică, iar într-a doua ni se vorbește despre înlăturarea prejudecăților și a dușmăniei. Confuzia este și mai mare, deoarece textul documentului argumentează folosind pasajul „nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; **nu mai este parte bărbătească și parte femeiască**, pentru că voi toți una sunteți” (Gal. 3,28 – s.n.), care pare a fi interpretat în duhul teoriilor de gen.

Să analizăm puțin afirmația teologică a minciunosinodului din Creta din perspectiva Legii nr. 178/2018, art. 4, litera d) care stabilește că:

*d2) prin **sex** desemnăm ansamblul trăsăturilor biologice și fiziologice prin care se definesc femeile și bărbații;*

d3) prin **gen** desemnăm ansamblul format din rolurile, comportamentele, trăsăturile și activitățile pe care societatea le consideră potrivite pentru femei și, respectiv, pentru bărbați”[4].

Dacă ar fi să traducem “în spiritul legii” ceea ce spune traducerea BOR a textului *Misiunea Bisericii în lumea contemporană*, ar însemna să înțelegem cam așa:

*Această așteptare este deja trăită și pregustată în Biserică, în special de fiecare dată când este oficiată Dumnezeiasca Euharistie adunând „laolaltă” (1 Corinteni 11, 20) fiii lui Dumnezeu cei împărțiați (Ioan 11, 52), **fără deosebire de rasă, ansamblul trăsăturilor biologice și fiziologice care îi definesc pe bărbați și femei, vârstă...**”*

Și:

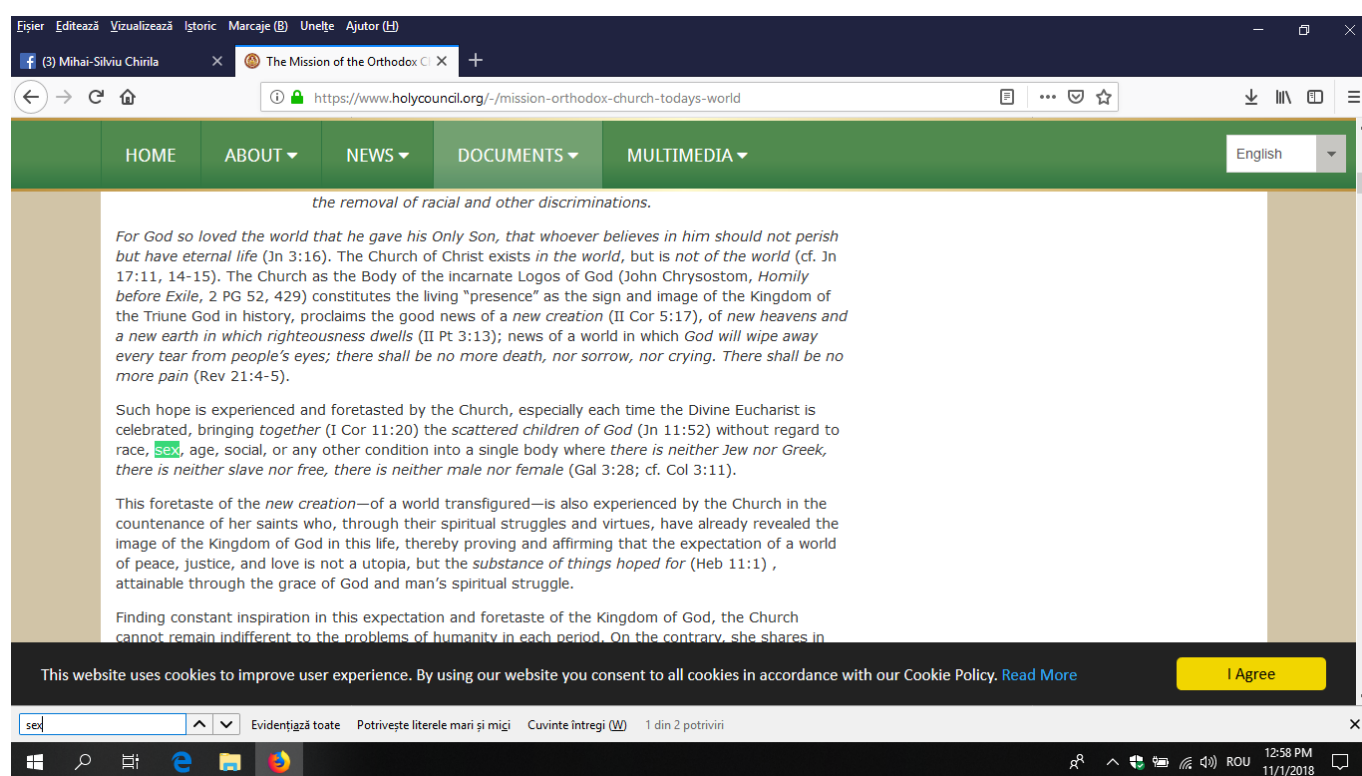
*“Biserica Ortodoxă mărturisește că fiecare ființă umană - indiferent de culoare, religie, rasă, **ansamblul format din rolurile, comportamentele, trăsăturile și activitățile pe care societatea le consideră potrivite pentru femei, și, respectiv, pentru bărbați**, naționalitate sau limbă - este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și are drepturi egale în societate”.*

Dacă prima formulare mai e cum mai e, deși este inacceptabilă, întrucât reduce masculinitatea și feminitatea la diferențe fiziologice și biologice, a doua este de-a dreptul scandaloasă. **Și atunci, de ce se mai supără BOR când spunem că susține, măcar și din ignoranță, teoriile de gen și, mai mult, îi informează, prin documentele pe care le-a tradus în română, pe toți credincioșii români că și minciunosinodul din Creta susține aceste teorii?**

Nu știm de ce nici până acum Patriarhia nu a corectat acest text, dacă susține că este o simplă greșeală de traducere. Cum e posibil ca niște texte care au creat atâta tulburare în Biserica Română să fie lăsate cu asemenea imperfecțiuni de traducere, mai ales după ce s-a atras atenția asupra lor. **E simplă neglijență criminală sau e mai mult?**

Pentru conformitate, precizăm că în limbile oficiale ale sinodului mincinos din Creta, textele respective folosesc în ambele locuri același termen: *sex*, în engleză; *sexe*, în franceză; *φύλου*, în greacă, și *пола*, în rusă.

În engleză:

the removal of racial and other discriminations.

*For God so loved the world that he gave his Only Son, that whoever believes in him should not perish but have eternal life (Jn 3:16). The Church of Christ exists in the world, but is not of the world (cf. Jn 17:11, 14-15). The Church as the Body of the incarnate Logos of God (John Chrysostom, *Homily before Exile*, 2 PG 52, 429) constitutes the living "presence" as the sign and image of the Kingdom of the Triune God in history, proclaims the good news of a *new creation* (II Cor 5:17), of *new heavens and a new earth in which righteousness dwells* (II Pt 3:13); news of a world in which *God will wipe away every tear from people's eyes; there shall be no more death, nor sorrow, nor crying. There shall be no more pain* (Rev 21:4-5).*

Such hope is experienced and foretasted by the Church, especially each time the Divine Eucharist is celebrated, bringing together (I Cor 11:20) the *scattered children of God* (Jn 11:52) without regard to race, **sex**, age, social, or any other condition into a single body where *there is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female* (Gal 3:28; cf. Col 3:11).

This foretaste of the *new creation*—of a world transfigured—is also experienced by the Church in the countenance of her saints who, through their spiritual struggles and virtues, have already revealed the image of the Kingdom of God in this life, thereby proving and affirming that the expectation of a world of peace, justice, and love is not a utopia, but the *substance of things hoped for* (Heb 11:1) , attainable through the grace of God and man's spiritual struggle.

Finding constant inspiration in this expectation and foretaste of the Kingdom of God, the Church cannot remain indifferent to the problems of humanity in each period. On the contrary, she shares in

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our [Cookie Policy](#). [Read More](#) [I Agree](#)

sex | Evidență toate Potrivește literele mari și mici Cuvinte întregi (W) 1 din 2 potriviri

12:58 PM 11/1/2018

Fișier Editare Vizualizează Istoric Marcaje (B) Unește Ajutor (H)

(3) Mihai-Silviu Chirila x The Mission of the Orthodox Church

https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world

HOME ABOUT NEWS DOCUMENTS MULTIMEDIA English

1. The Lord, as King of righteousness (Heb 7:2-3) denounces violence and injustice (Ps 10:5), while condemning the inhumane treatment of one's neighbor (Mt 25:41-46; Jm 2:15-16). In His Kingdom, reflected and present in His Church on earth, there is no place for hatred, enmity, or intolerance (Is 11:6; Rom 12:10).
2. The Orthodox Church's position on this is clear. She believes that God *has made from one blood every nation of men to dwell on all the face of the earth* (Acts 17:26) and that in Christ *there is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female: for you are all one in Christ Jesus* (Gal 3:28). To the question: *Who is my neighbor?*, Christ responded with the parable of the Good Samaritan (Lk 10:25-37). In so doing, He taught us to tear down all barriers erected by enmity and prejudice. The Orthodox Church confesses that every human being, regardless of skin color, religion, race, **sex**, ethnicity, and language, is created in the image and likeness of God, and enjoys equal rights in society. Consistent with this belief, the Orthodox Church rejects discrimination for any of the aforementioned reasons since these presuppose a difference in dignity between people.
3. The Church, in the spirit of respecting human rights and equal treatment of all, values the application of these principles in the light of her teaching on the sacraments, the family, the role of both genders in the Church, and the overall principles of Church tradition. The Church has the right to proclaim and witness to her teaching in the public sphere.

**F. The Mission of the Orthodox Church
As a Witness of Love through Service**

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our Cookie Policy. [Read More](#) I Agree

sex Evidențiază toate Potrivește literele mari și mici Cuvinte întregi (W) 2 din 2 potriviri

Windows 12:58 PM 11/1/2018

În franceză:

Fișier Editare Vizualizează Istoric Marcaje (B) Unește Ajutor (H)

(3) Mihai-Silviu Chirila x LA MISSION DE L'ÉGLISE ORTHODOX

https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world

ACCUEIL QUI SOMMES NOUS? NOUVELLES DOCUMENTS MULTIMÉDIA français

« Dieu, en effet, a tant aimé le monde qu'il a donné son Fils, son unique, pour que tout homme qui croit en lui ne périsse pas mais ait la vie éternelle » (Jn 3, 16). L'Église du Christ vit « dans le monde », mais elle « n'est pas de ce monde » (Jn 17, 11 et 14-15). L'Église en tant que Corps du Verbe de Dieu incarné (Jean Chrysostome, *homélie avant l'exil* 1, 2. PG 52, 429) est la « présence » vivante, le signe et l'image du Royaume du Dieu trinitaire dans l'histoire ; présence annonçant une « nouvelle créature » (II Co 5, 17), « des cieux nouveaux et une terre nouvelle... où la justice habite » (II Pierre 3, 13). Un monde dans lequel Dieu « essuiera toute larme de leurs yeux, la mort ne sera plus, il n'y aura ni deuil, ni cri, ni souffrance » (Ap 21, 4-5).

Cette attente est déjà vécue et goûtée d'avance dans l'Église, par excellence chaque fois qu'elle célèbre la divine Eucharistie et que se réunissent « en assemblée » (I Co 11, 17) les enfants dispersés de Dieu, en un corps sans distinction de race, de **sex**, d'âge, d'origine sociale ou toute autre forme de distinction, là où « il n'y a plus ni Juif, ni Grec, il n'y a plus ni esclave, ni homme libre, il n'y a plus l'homme et la femme » (Ga 3, 28, cf. aussi Col 3, 11), dans un monde de réconciliation, de paix et d'amour.

L'Église vit aussi cet avant-goût de la « nouvelle créature », du monde transformé à travers ses Saints qui, par l'ascèse et par leur vertu, sont déjà devenus dans cette vie des représentations du Royaume de Dieu, montrant et assurant ainsi que l'attente d'un monde de paix, de justice et d'amour n'est pas une utopie, mais, « une ferme assurance des choses qu'on espère » (He 11, 1) qui est possible avec la grâce de Dieu et la lutte spirituelle de l'homme.

Continuellement inspirée par l'attente et par cet avant-goût du Royaume de Dieu, l'Église ne reste pas indifférente aux problèmes de l'homme à toutes les époques ; tout au contraire elle participe à son angoisse et ses problèmes existentiels, ôtant, comme son Seigneur, la douleur, les blessures, suscitées par le mal qui agit dans le monde et comme le bon Samaritain, panse ses plaies, en y versant de l'huile *ar la parole de patience et de consolation* » (Rm 15, 4 ; He 13, 22) et par

Se așteaptă date de la www.holycouncil.org...

sex Evidențiază toate Potrivește literele mari și mici Cuvinte întregi (W) 1 din 2 potriviri

Windows 12:59 PM 11/1/2018

Fișier Editare Vizualizare Istoric Marcaje Unelte Ajutor (H)

(3) Mihai-Silviu Chirila x LA MISSION DE L'ÉGLISE ORTHO... x

https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world

ACCUEIL QUI SOMMES NOUS? NOUVELLES DOCUMENTS MULTIMÉDIA français

1. Le Seigneur, Roi de justice (cf. *He* 7, 2-3), désapprouve la violence et l'injustice (cf. *Ps* 10, 5), et condamne le comportement inhumain envers le prochain (cf. *Mc* 25, 41-46 et *Jc* 2, 15-16). Dans Son royaume – dont l'Église est l'image et la présence dans le monde – il n'y a aucune place ni pour la haine, ni pour l'inimitié et l'intolérance (cf. *Es* 11, 6 et *Rm* 12, 10).
2. La position de l'Église orthodoxe sur ce sujet est tout à fait claire : l'Église orthodoxe a la foi que Dieu « à partir d'un seul homme a créé tous les peuples pour habiter toute la surface de la terre » (*Ac* 17, 26) et que, en Christ, « il n'y a plus ni Juif ni Grec, il n'y a plus ni esclave ni homme libre, il n'y a plus ni homme ni femme, car tous vous ne faites qu'un » (*Gal* 3, 28). À la question, « qui est mon prochain ? », le Christ a répondu avec la parabole du bon Samaritain (*Lc* 10, 25-37). Il a ainsi enseigné d'abolir toute barrière d'inimitié et de préjugé. L'Église orthodoxe confesse que chaque être humain – indépendamment de couleur, de religion, de race, de **Sexe**, de nationalité et de langue – est créé à l'image et à la ressemblance de Dieu, et qu'il jouit des mêmes droits dans la société. Conformément à sa foi, l'Église refuse la discrimination sous les formes énumérées ci-dessus, supposant une distinction dans la dignité entre personnes.
3. L'Église, dans l'esprit du respect des droits de l'homme et de l'égalité de traitement des hommes, envisage l'application de ces principes à la lumière de sa doctrine sur les sacrements, la famille, la place de l'homme et de la femme dans l'Église, et les valeurs de la tradition ecclésiale en général. L'Église possède le droit de déclarer sa doctrine et d'en témoigner publiquement.

F. La mission de l'Église orthodoxe, témoignage d'amour dans la diaconie.

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our Cookie Policy. [Read More](#) **I Agree**

sex Evidență toate Potriveste literale mari și mici Cuvinte întregi (W) 2 din 2 potriviri

12:59 PM 11/1/2018

În greacă:

Fișier Editare Vizualizare Istoric Marcaje Unelte Ajutor (H)

(3) Mihai-Silviu Chirila x Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞ... x

https://www.holycouncil.org/-/mission-orthodox-church-todays-world

ΑΡΧΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΉΓΓΡΑΦΑ ΠΟΛΥΜΕΣΑ Ελληνικά

Η συμβολή της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀδελφoσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν λαῶν, καὶ ἄρσιν τῶν φυλετικῶν καὶ λοιπῶν διακρίσεων.

«Ὅτι γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλῃται, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. γ', 16). Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ζῆ «ἐν τῷ κόσμῳ», ἀλλὰ δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. ιζ', 11 καὶ 14-15). Ὁ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Ὁμιλία πρὸ τῆς ἐξορίας*, β', PG 52, 429) εἶναι ἡ ζωσα «παρουσία», τὸ σημεῖον καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Βασιλείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, εὐαγγελιζομένη «καινὴν κτίσιν» (Β' Κορ. ε', 17), «καινοῦς οὐρανοῦς καὶ γῆν καινὴν... ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ» (Β' Πέτρ. γ', 13). Ἔνα κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς «ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν (τῶν ἀνθρώπων), καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἐπι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἐπι» (Ἀποκ. κα', 4-5).

Τὴν προσδοκίαν αὐτὴν βιώνει ἤδη καὶ προγεύεται ἡ Ἐκκλησία, κατ' ἐξοχίην ὁσάκις τελεῖ τὴν θείαν Εὐχαριστίαν, συναγούσα «ἐπι τὸ αὐτὸ» (Α' Κορ. ια' 11, 20) τὰ διεσκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ (Ἰωάν. ια', 52) εἰς ἓν σῶμα ἀνευ διακρίσεων φυλῆς, φύλου, ηλικίας, κοινωνικῆς ἢ ἄλλης καταστάσεως, ὅπου «οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῳ» (Γαλ. γ', 28, πρβλ. Κολ. γ', 11), εἰς ἓνα κόσμον καταλλαγῆς, εἰρήνης καὶ ἀγάπης.

Τὴν πρόγευσιν αὐτὴν τῆς «καινῆς κτίσεως», τοῦ μεταμορφωμένου κόσμου, βιώνει ἐπίσης ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων της, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν κατέστησαν ἤδη εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν εἰκόνες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύοντες καὶ βεβαιοῦντες τοιοῦτοτρόπως ὅτι ἡ προσδοκία ἐνὸς κόσμου εἰρήνης, δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης δὲν εἶναι οὐτοπία, ἀλλὰ «ἐπιζομένη ὑπόστασις» (Ἐβρ. 11, 1). Τὴν ἐπιζομένην ὑπόστασιν αὐτῆς τῆς «καινῆς κτίσεως» ἐπιζομεν ἡμεῖς οἱ ἁγιοὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ ζωῇ αὐτῇ εἰκόνες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύοντες καὶ βεβαιοῦντες τοιοῦτοτρόπως ὅτι ἡ προσδοκία ἐνὸς κόσμου εἰρήνης, δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης δὲν εἶναι οὐτοπία, ἀλλὰ «ἐπιζομένη ὑπόστασις» (Ἐβρ. 11, 1).

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our Cookie Policy. [Read More](#) **I Agree**

sex Evidență toate Potriveste literale mari și mici Cuvinte întregi (W) 1 din 2 potriviri Sfârșitul paginii, continuare de la început

1:02 PM 11/1/2018

metaβολάς κρατικών ορίων καί κατάληψιν ἐδαφῶν.

Ε. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐναντί τῶν διακρίσεων

1. Ὁ Κύριος, ὡς Βασιλεὺς τῆς δικαιοσύνης (Ἐβρ. ζ', 2-3), ἀποδοκιμάζει τὴν βίαν καὶ τὴν ἀδικίαν (Ψαλμ. ι', 5) καὶ καταδικάζει τὴν ἀπάνθρωπον στάσιν πρὸς τὸν πλησίον (Μάρκ. κε', 41-46. 1ακ. β', 15-16). Εἰς τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἰκονίζεται καὶ εἶναι παρούσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του ἡδη ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, δὲν ὑπάρχει τόπος οὔτε διὰ τὸ μῖσος, οὔτε δι' ἐχθρὰν καὶ μισαλλοδοξίαν (Ἦσ. ια', 6. Ρωμ. ιβ', 10).
2. Ἡ θέσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ἐν προκειμένῳ σαφής. Ἡ Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι ὁ Θεὸς «ἐποίησεν ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς» (Πράξ. ιζ', 26) καὶ ὅτι ἐν Χριστῷ «οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐνὶ δοῦλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θήλυ· πάντες γὰρ εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ', 28). Εἰς τὸ ἐρώτημα «καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;» ὁ Χριστὸς ἀπήντησε διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου (Λουκ. ι', 25-37). Καὶ οὕτως ἐδίδαξε τὴν κατάλυσιν παντὸς μεσοτοιχοῦ ἐχθρας καὶ προκαταλήψεως. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὁμολογεῖ ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος, ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας, φυλῆς, **φυλοῦ**, ἐθνικότητος, γλώσσης, ἔχει δημιουργηθῆ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ καὶ ἀπολαμβάνει ἴσα δικαιώματα ἐν τῇ κοινωσίᾳ. Συνεπῆς πρὸς τὴν πίστιν αὐτήν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὰς διακρίσεις δι' ἕκαστον ἐκ τῶν προαναφερθέντων λόγων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ προϋποθέτουν ἀξιολογικὴν διαφορὰν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.
3. Ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἰσῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀνθρώπων, ἀξιολογεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τῆς περὶ

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our Cookie Policy. [Read More](#) I Agree

În rusă (vedem că în rusă termenul este chiar cel biblic, tradus în românește cu „parte”, din textul din Galateni 3,28, invocată în text):

«Ибо так возлюбил Бог мир, что отдал Сына Своего Единородного, дабы всякий верующий в Него, не погиб, но имел жизнь вечную» (Ин. 3:16). Церковь Христова живет «в мире», но она «не от мира» (ср. Ин. 17:11 и 14-15). Церковь как Тело воплотившегося Бога Слова (свт. Иоанн Златоуст, *Беседа перед отправлением в ссылку*, 2, PG 52, 429) является живым «присутствием», знамением и образом Царствия Троичного Бога в истории, благовествуя о «*новой твари*» (2 Кор. 5:17), о «*новом небе и новой земле, на которых обитает правда*» (2 Петр. 3:13), о мире, в котором «*отрет Бог всякую слезу с очей людей, и смерти не будет уже; ни плача, ни вопля, ни болезни уже не будет*» (Откр. 21:4-5).

Этим чаянием Церковь уже живет и предвкушает его в особенности при совершении Божественной Евхаристии, собирая «*вкупле*» (1 Кор. 11:20) рассеянных чад Божиих (Ин. 11:52) без различия расы, **пола**, возраста, социального или иного положения во единое тело, где «*нет уже иудея, ни язычника; нет раба, ни свободного; нет мужского пола, ни женского*» (Гал. 3:28, ср. Кол. 3:11), в единую реальность примирения, мира и любви.

Этим предвкушением «*новой твари*», преображенного мира Церковь живет также в лице своих святых, которые путем подвижничества и добродетели во Христе уже в этой жизни явили образ Царствия Божия, доказывая и подтверждая тем, что чаяние мира, справедливости и любви – не утопия, а «*осуществление ожидаемого*» (Евр. 11:1), достижимое по благодати Божией и посредством духовного подвига человека.

Находя постоянное вдохновение в этом чаянии и предвкушении Царствия Божия, Церковь не остается безучастной к проблемам человека в каждую эпоху, но разделяет его озабоченность и

This website uses cookies to improve user experience. By using our website you consent to all cookies in accordance with our Cookie Policy. [Read More](#) I Agree

1. Господь как Царь правды (Евр. 7:2-3) отвергает насилие и несправедливость (Пс. 10:5), осуждает бесчеловечное отношение к ближнему (Мк. 25:41-46; Иак. 2:15-16). В Его Царстве, которое отображается и присутствует уже здесь на земле в Его Церкви, нет места ни для розни, ни для вражды и нетерпимости (Ис. 11:6; Рим. 12:10).

2. По этому вопросу Православная Церковь занимает ясную позицию. Она верит, что Бог «от одной крови произвел весь род человеческий для обитания по всему лицу земли» (Деян. 17:26) и что во Христе «нет уже Иудея, ни язычника; нет раба, ни свободного; нет мужского пола, ни женского: ибо все вы одно во Христе Иисусе» (Гал. 3:28). На вопрос: «Кто мой ближний?» Христос ответил притчей о милосердном самарянине (Лк. 10:25-37), тем самым научая нас отвергать всякое средостение вражды и предубеждения. Православная Церковь исповедует, что любой человек, независимо от цвета кожи, религии, расы, пола, национальности, языка, создан по образу и по подобию Божию и является равноправным членом человеческого сообщества. Следуя этой вере, Православная Церковь не приемлет дискриминацию по всем вышеперечисленным признакам, предполагающую различие в достоинстве между людьми.

3. Церковь, уважая принципы прав человека и равноправного отношения к людям, оценивает применение этих принципов в свете своего учения о таинствах, о семье, о положении обоих полов в Церкви и о ценностях церковного предания в целом. Церковь имеет право нести и несет свидетельство о своем учении в общественном пространстве.

E. Миссия Православной Церкви как свидетельство любви в служении

1. Исполняя свою спасительную миссию в мире, Православная Церковь деятельно заботится обо

Nu ne așteptăm ca Patriarhia Română să ne dea lămuriri despre această situație, deoarece ne-am obișnuit cu stilul acesteia de a nu dialoga cu credincioșii săi pe teme vitale pentru mântuire și păstrarea dreptei credințe. Sperăm că măcar va trece la o corectură tacită a celor două texte, pentru a arăta că nu are nicio legătură cu teoriile de gen. Altfel, întrebarea în mintea tuturor românilor va rămâne: **De ce a introdus Patriarhia Română termenul „gen” într-un text în care acest termen nu există în niciuna dintre limbile oficiale ale minciunosinodului din Creta?**

Note:

[1]

<http://basilica.ro/sfantul-si-marele-sinod-misiunea-bisericii-in-lumea-contemporana-document-final/>.

[2]

<http://basilica.ro/wp-content/uploads/2017/08/Despre-Sfantul-si-Marele-Sinod-din->

Creta.x71918.pdf.

[3]

<http://basilica.ro/sfantul-si-marele-sinod-misiunea-bisericii-in-lumea-contemporana-document-final/>.

[4] <https://www.juridice.ro/595888/cateva-definitii-juridice-noi.html>.